

Warszawa, 30 marca 2023 r.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
Ul. Wiejska 12, 00-490 Warszawa
kontakt@pzip.pl

Szanowny Pan Senator Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

W pierwszej kolejności dziękuję za zaproszenie Polskiego Związku Instytucji Pożyczkowych do udziału w konsultacjach publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (**DRUK 929**) i proszę o przyjęcie stanowiska PZIP do przedmiotowego projektu oraz uwzględnienie uwagi postulatów w nim zawartych.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych jest organizacją pracodawców, zrzeszającą przedsiębiorców współtworzących rynek Consumer Finance w Polsce, a tj. instytucje pożyczkowe, będące wierzycielami pierwotnymi oraz podmioty świadczące usługi wspierające rozwój, bezpieczeństwo i profesjonalizm rynku kredytów konsumenckich w Polsce.

Członkowie PZIP, co do zasady, nie zabezpieczają udzielanych przez siebie kredytów konsumenckich na nieruchomościach (co jest domeną raczej sektora bankowego, aniżeli pozabankowego), jak również nie biorą udziału w postępowaniach egzekucyjnych z nieruchomości, [m.in.](#) ze względu na relatywnie niskie kwoty udzielanego konsumentom finansowania oraz z uwagi na przyjęte polityki w zakresie zarządzania wierzytelnościami.

Obszar regulacji przedmiotowego projektu ustawy jest jednak na tyle istotny, że PZIP uznaje za zasadne i konieczne przedstawienie uwag do propozycji, zawartych w omawianym projekcie,

ponieważ rozwiązania te mogą mieć dużo szersze i dalej idące skutki, aniżeli wyłącznie przyznanie dodatkowej ochrony współwłaścicielom nieruchomości, z których prowadzona jest egzekucja.

W ocenie Związku, przyznanie dodatkowych uprawnień współwłaścicielom nieruchomości, z których prowadzona jest egzekucja powinno iść w parze z podejmowaniem starań, mających na celu zaspokojenie roszczeń wierzyciela. Zaproponowany model, w którym współwłaściciel ma preferowane warunki do nabycia nieruchomości, będącej przedmiotem egzekucji, wydaje się realizować tę koncepcję, albowiem nabycie przez współwłaściciela licytowanej nieruchomości jest równoznaczne z zaspokojeniem (choćby częściowym) roszczeń wierzyciela. W tym miejscu **Związek poddaje jednak pod rozagę przeprowadzenie analizy, czy zaproponowane preferencje dla współwłaścicieli są proporcjonalne**, a tj. czy większe prawdopodobieństwo zaspokojenia roszczeń wierzyciela w mniejszym zakresie jest proporcjonalnie korzystne również dla wierzyciela. Tworząc nowe regulacje **warto bowiem mieć na uwadze fakt, że uprzywilejowanie jednego podmiotu idzie zwykle w parze z dyskryminacją innego.**

Odnosząc się natomiast do przepisu intertemporalnego (a tj. art. 2) Związek podkreśla, iż przyjęcie tego przepisu w brzmieniu zaproponowanym w przedmiotowym projekcie godziłoby w zasadę pewności prawa oraz zasadę *lex retro non agit*, które stanowią fundamenty demokratycznego państwa prawnego. Racjonalny ustawodawca, tworząc nowe regulacje, powinien bazować nie tylko na własnych przekonaniach o słuszności proponowanych rozwiązań, lecz również dbać o to, aby rozwiązania te były zgodne z zasadami, stanowiącymi fundament porządku prawnego. Tylko bowiem stabilny system prawny może być podstawą do rozwoju gospodarczego państwa oraz funkcjonowania stabilnej demokracji.

Zaproponowany model, wedle którego projektowane przepisy miałyby dotyczyć również stosunków prawnych powstałych przed wejściem w życie omawianego projektu ustawy (jak również przed podjęciem inicjatywy ustawodawczej w tym zakresie) jest o tyle niebezpieczny, że legitymizuje i tak już występujące zjawisko braku poszanowania dla obowiązującego prawa. Przyzwolenie na łamanie zasady *lex retro non agit* prowadzi w istocie do niepewności co do prawa, a w skrajnych przypadkach może skutkować chaosem prawnym. Co więcej, przyzwolenie na łamanie zasady *lex retro non agit* może skutkować również nieważnością czynności prawnej,

dokonanej w oparciu o projektowane przepisy, na dodatek nieważnością *ex tunc* – jeśli ustawodawca w bliżej nieokreślonej przyszłości wprowadzi przesłanki do stwierdzenia takiej nieważności. Innymi słowy, skoro teraz proponuje się, aby nowe przepisy obejmowały już prowadzone postępowania, to w zasadzie nic nie będzie stało na przeszkodzie, aby rozstrzygnięcia dokonane na podstawie znowelizowanych przepisów zostały wzruszone w przyszłości, jeśli ustawodawca w przyszłości postanowi dokonać interwencji legislacyjnej z naruszeniem zasady *lex retro non agit* – tak, jak ma to miejsce obecnie. W tym kontekście należy stwierdzić, że **zaproponowany art. 2 projektu ustawy jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP i powinien zostać usunięty z omawianego projektu.**

Reasumując, przedmiotowa regulacja bazuje na niewątpliwie dobrych intencjach, mających na celu ochronę wybranej kategorii podmiotów, które do tej pory były (i są) tej ochrony pozbawione. Brak analizy skutków proponowanych rozwiązań nie pozwala jednak na ich jednoznaczną ocenę. Z kolei zaproponowany przepis intertemporalny godzi wprost w konstytucyjną zasadę demokratycznego państwa prawnego - wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP i stanowi on swoisty „wytrych” do udzielenia przyzwolenia na wprowadzanie innych, niezgodnych z Konstytucją RP przepisów, dlatego też powinien on zostać zmodyfikowany lub usunięty z projektu.

Polski Związek Instytucji Pożyczkowych
- Związek Pracodawców
ul. Wiejska 12, 00-490 Warszawa
NIP: 5252614425, REGON: 361243668

Z poważaniem,
Paweł Grabowski
Pełnomocnik Zarządu

